

ଦେବୀ ରାଧାଙ୍କ ଜନ୍ମ ରହସ୍ୟ

ବ୍ରହ୍ମବୈବର୍ତ୍ତ ପୁରାଣରେ ଦେବୀ ରାଧାଙ୍କ ଜନ୍ମ ରହସ୍ୟ କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଦେବୀ ରାଧା ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହ ଗୋଲକରେ ନିବାସ କରୁଥିଲେ । ଧରେ ଗୋଲକରେ ଦେବୀ ସୀତା ନଥିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବିରଜା ନାମକ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସହ ବିବାହ କରୁଥିଲେ । କୃଷ୍ଣ ଓ ବିରଜାଙ୍କ ବିବାହର କଥା ରାଧାଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରିଦେଇଥିଲା । ସେ ଗୋଲକକୁ ଆସିଲେ । ସେ କୃଷ୍ଣ ଓ ବିରଜାଙ୍କୁ ଦେଖି ରାଗିଯାଇ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଅନେକ କଥା ଶୁଣାଇଲେ । ଯାହାଫଳରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ମିତ୍ର ସୁଦାମାଙ୍କୁ କ୍ରୋଧ ଆସିଲା । ସେ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଦେବୀ ରାଧାଙ୍କୁ ଅପମାନ କଲେ । ଯାହାଫଳରେ ଦେବୀ ରାଧା ଓ ସୁଦାମା ପରସ୍ପରକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ ।

ସୁଦାମାଙ୍କ ଅଭିଶାପ କଥା ରାଧା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦେବୀ ରାଧାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ପୃଥିବୀରେ ତୁମେ ଗୋଲକରେ ଦେବୀ କାର୍ତ୍ତି ଏବଂ ବୃଷଭାନୁଙ୍କ କନ୍ୟାରୂପେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିବ । ସେଠାରେ ତୁମର ବିବାହ ରାଧାଙ୍କ ନାମକ ଏକ ଦୈତ୍ୟ ସହ ହେବ ଏବଂ ସାଂସାରିକ ଭାବେ ତୁମେ ରାଧାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ରାଧାଙ୍କ ହେଉଛି ମୋର ଏକ ଅଂଶ । ରାଧା ରୂପରେ ତୁମର ମୋର ପ୍ରିୟା ହୋଇ ରହିବ ଏବଂ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ବିଛେଦ ହେବ । ସୁଦାମାଙ୍କ ଅଭିଶାପରେ ଗୋଲକରେ ଦେବୀ ରାଧା କାର୍ତ୍ତି ଏବଂ ବୃଷଭାନୁଙ୍କୁ କନ୍ୟା ରୂପରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କଲେ ।

ଅବହେଳିତ ଅବସ୍ଥାରେ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଇତିହାସର ମୁକ୍ତସାକ୍ଷୀ କାନ୍ତି ପୀଠ ଡେଲିଜି ବନ୍ଧ

ବାରିପଦା: ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର ଆଦିବାସୀ ଅଧିକାଂଶ ପଞ୍ଚୁଆ କିଲ୍ଲା ଭାବେ ପରିଗଣିତ ହେଉଥିବା ମୟୂରଭଞ୍ଜର ଇତିହାସକୁ ତର୍କମା କଲେ ବହୁ ଲୁଚାଯିତ ଗାରିମାମୟ ଯତ୍ନଶୀଳତା ଲୋକ ଲୋଚନକୁ ଆସିପାରିବ । ଯାହା ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ନାହିଁ । ସେହି ମଧ୍ୟରୁ କର୍ତ୍ତୃପଦା ଉପଖଣ୍ଡର ଶିଳାଘାଟି ପଂଚାୟତର ଡେଲିଜି ବନ୍ଧ ଅନ୍ୟତମ । ଉକ୍ତ ବନ୍ଧ ନିର୍ମାଣ ସମୟରେ ସଂଗଠିତ ବିପ୍ଳବ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଇତିହାସରେ ଏକ ଗାରିମାମୟ ଅଧ୍ୟାୟ । ଭାରତରେ ତ୍ରିତୀୟ ଶାସନ ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟ ତ୍ରିତୀୟ ସରକାରଙ୍କ ଏକ କରଦ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ଶାସିତ ହେଉଥିଲା । ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜଦେଓଙ୍କ ଭଳି ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପୀ ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ରୀମାନେ ମହାରାଜା ଶାସନ ଭାର ଗ୍ରହଣ କରି କେବଳ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟରେ ନୁହେଁ ଓଡ଼ିଶା ତଥା ବିଭିନ୍ନ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟରେ ଲୋକପ୍ରିୟତାର ଶେଷ ସୋପାନକୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିପାରିଥିଲେ । ମହାରାଜା ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟ ତ୍ରିତୀୟ ଶାସକଙ୍କ କୃତଚାରିତ ଶାନ୍ତର ହେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ମହାରାଜା ପ୍ରତାପଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ସମୟରେ ଆସିପଦା ସୃଷ୍ଟି ପାଇଥିଲା । ଯାହାଫଳରେ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ସହିତ ମହାରାଜାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ରହିଆସିଥିବା ସୁସମ୍ପର୍କରେ ବିଚାର ଫଳ ଦେଖାଦେଇଥିଲା । ନିମ୍ନ ସ୍ୱାର୍ଥ ଗୋଷ୍ଠୀର କେତେକ ସର୍ବୋଚ୍ଚ, ପାଇକ ପ୍ରଧାନ, ଜମିଦାର ଓ ଦୁର୍ନୀତି ଗ୍ରନ୍ଥ ରାଜଦରବାରର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଆସିପଦା ବିକ୍ଷର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମହାରାଜାଙ୍କ ଶାସନ କ୍ଷମତା ସଙ୍କୋଚିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଏହି ଧରଣର ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ପଥ ପରିଷ୍କାର ହୋଇଥିଲା । ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷର ରାଜତନ୍ତ୍ର ଶାସନରେ ପ୍ରଥମ ଥର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର । ୧୯୪୦ ସମୟରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ମହାରାଜା ଓ ରାଜାମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମୁଖ

ପୁରାଣ କାହାଣୀ

ରାମାୟଣ ଆଦ୍ୟକାଣ୍ଡ

ସରଳ ନଦୀ କୂଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ଅଯୋଧ୍ୟା ନଗରୀ ହେଉଛି କୋଶଳ ରାଜ୍ୟର ରାଜଧାନୀ । କୋଶଳ ନଗରର ରାଜା ଦଶରଥଙ୍କ ରାଜତ୍ୱ କାଳରେ ପ୍ରଜାମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁଖରେ କାଳାତିପାତ କରୁଥିଲେ । ରାଜା ଦଶରଥଙ୍କ ତିନି ରାଣୀ ଥିଲେ କୌଶଲ୍ୟା, କୈକେୟୀ ଏବଂ ସୁମିତ୍ରା । ମାତ୍ର ବହୁ ଦିନ ଧରି ରାଜା ଅପୁତ୍ରାକ ଥିଲେ । ତେଣୁ ରଖି ବଶିଷ୍ଠଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ରଖ୍ୟଶୁକ ମୁନୀଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରି ତାଙ୍କରି ଦ୍ୱାରା ରାଜା ପୁତ୍ରତ୍ୱ ଯଜ୍ଞର ଆୟୋଜନ କଲେ । ଯଜ୍ଞର ଫଳର ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଥମେ ରାଣୀ କୌଶଲ୍ୟାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ରାମ, ରାଣୀ କୈକେୟୀଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଭରତ ଏବଂ ସୁମିତ୍ରାଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଓ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ଜନ୍ମ ନେଲେ । ପୁରାଣ କହେ, ରାକ୍ଷାସ ରୂପି ରାବଣ ଦେବଗଣଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲା ଏବଂ ରାବଣର ମୃତ୍ୟୁ ମାନବୀତାର ରାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଥିଲା । ତେଣୁ ରାବଣ ବନ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ମାନବ ଅବତାର ଧାରଣ କରିବାକୁ

ଭଗବାନ ବିଶ୍ୱ ଜନ୍ମା ପ୍ରକଟ କରନେତ୍ର ତାଙ୍କରି ଅଂଶରୁ ଭଗବାନଙ୍କ ଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ଚାରିପୁଅ ଦଶରଥଙ୍କ କୋଳରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସମୟ କ୍ରମେ ଚାରିପୁଅ ଶାସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟା ଅଧ୍ୟୟନ ସହ ଶାସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟାରେ ନିପୁଣତା ହାସଲ କଲେ । ରାମଙ୍କୁ ହୋଇଥାଏ ୧୬ ବର୍ଷ ବୟସା ରଖି ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ଦିନେ ରାଜା ଦଶରଥଙ୍କ ଦରବାରକୁ ଆସିଲେ । ବଣରେ ଯଜ୍ଞ ନଷ୍ଟ କରୁଥିବା ଅସୁର ଗଣଙ୍କୁ ନିପାତ କରିବା ପାଇଁ ସହାୟତା ସ୍ୱରୂପ ସେ ରାଜା ଦଶରଥଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ରାମଙ୍କୁ ମାଗିଲେ । ଭ୍ରାତା ଲକ୍ଷ୍ମଣ ରାମଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକଟ କରନ୍ତେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମତି କ୍ରମେ ରଖି ରାମ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୁ ଧରି ବରକୁ ଚାଲିଲେ । ସମୟ କ୍ରମେ ରାମ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ରଖି ମିଶ୍ୱାମିତ୍ରଙ୍କଠାରୁ ବହୁ ଶସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟା ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ଦୈବୀ ଅସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ଲାଭ କଲେ ଓ ରଖିଙ୍କ ହୋମରେ ବିଗ୍ନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ତାତକା ଅସୁରୁଣୀ ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅସୁରମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧ କଲେ ।

ଗରିବରୁ ହେଲେ ଧନୀ

ଗରିବ ଚାଷୀ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା ତାଙ୍କର । ମାତ୍ର ନିଜର ଦୁର୍ଦ୍ଦଳ ଶକ୍ତି ଓ ପରିଶ୍ରମ ବଳରେ ସେ ଆଜି ପାଇଛନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତୀ । କୌଣସି ତିନି ଦିନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେ ଆଜି ସଫଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟାଗପତି । ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି ଏୟାରଲାଇନ କମ୍ପାନୀ । ଯାହାଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜମ୍ବୁ ପର୍ଯ୍ୟଟନକଳା ଭିତ୍ତ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟାଗପତି ଜଗତ ହେଉଛନ୍ତି ବୃକ୍ଷପ୍ରକାଶ ଠାକୁର । ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ କୁଲ୍ କିଲ୍ଲର ଖାଜନାଳ ଗ୍ରାମରେ ଏକ ଚାଷୀ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା ବୃକ୍ଷ ପ୍ରକାଶଙ୍କର । ତାଙ୍କ ବାପା ନିଜ ଅଧିନରେ ଥିବା କିଛି ଜମି ଚାଷ କରି ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ କରୁଥିଲେ । ନିଜେ ଅଗଣିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପାଠପଢ଼ା ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ତାଙ୍କ ବାପା । ଯାହାଦ୍ୱାରା ବୃକ୍ଷ ପ୍ରକାଶ ଓ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ଭାଇ ଗ୍ରାମର ଏକ ସରକାରୀ ସ୍କୁଲରେ ପାଠପଢ଼ୁଥିଲେ । ପାଠପଢ଼ା ସହ ମଧ୍ୟ ବୃକ୍ଷ ପ୍ରକାଶ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ଚାଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସ୍କୁଲ ଶେଷ କରିବା ପରେ ବୃକ୍ଷ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ।

ସେଠାରେ ସୁଦୃଢ଼ ଶେଷ କରିବା ପରେ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସ୍ନାତକରେ ନାମ ଲେଖାଇଥିଲେ । ନାମ ସିନା ଲେଖାଇବେଲେ କିନ୍ତୁ ପଢ଼ା ଶେଷ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ପରିବାରର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ତାଙ୍କୁ ଆଗକୁ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଦେଇନଥିଲା ଏବଂ ସେ ଫେରି ଆସିଥିଲେ ଗ୍ରାମକୁ । ବାପାଙ୍କ ସହ ମିଶି ଆରମ୍ଭ କଲେ ସେ ଚାଷ । ଯାହାକି ଧୀରେ ଧୀରେ କରି ବୃକ୍ଷ ପାଇଥିଲା । ନିଜ ଅଞ୍ଚଳ ବନ୍ଧ୍ୟାଗଡ଼ ଅନନ୍ତର ବୃକ୍ଷ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ସେମାନେ । ଯାହାଦ୍ୱାରା ପରିବାରର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥାରେ କିଛିମାତ୍ରାରେ ସୁଧାର ଆସିଥିଲା । ମନାଲିଠାରୁ ମାତ୍ର ୯ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଗ୍ରାମକୁ ଭ୍ରମଣ ରତ୍ନରେ ଅନେକ ସଂଖ୍ୟାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟନକଳା ଭିତ ଲାଗିଥାଏ । ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟଟନକଳା ବର୍ଷିତ ସଂଖ୍ୟାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବୃକ୍ଷପ୍ରକାଶ ଓ ତାଙ୍କ ବାପା ନିଜ ଗ୍ରାମରେ ଏକ ପାଞ୍ଚ ରୁମ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ଯାତ୍ରା ନିବାସ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ଏହାର ପ୍ରାୟ ୬୦ ବର୍ଷ ପରେ ତାଙ୍କର ଏହି ଯାତ୍ରା ନିବାସ ସାର୍ଥକ ରିସୋର୍ଟରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା । ୫ଟି

ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏୟାର ହିମାଳୟ ନାମରେ କମ୍ପାନୀ । ନିଜ ସଞ୍ଚିତ ଅର୍ଥ ଓ ବନ୍ଧ୍ୟାକୁ ରଖି ନିଜ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ ଏହି ପ୍ରଥମ ଘରୋଇ ବିମାନ ଚଳାଚଳ କମ୍ପାନୀ । ୨୦୧୪ ଅପ୍ରେଲରେ ଅନନ୍ତ ଏକ କମ୍ପାନୀ ଠାରୁ ୯ଟି ସିଟ ଥିବା ଏକ ବିମାନ ଭଡାରେ ଆଣି ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ଠାରୁ କୁଲ୍ ରୁଟରେ ଚଳାଇଥିଲେ । ପର୍ଯ୍ୟଟନକଳା ଭିତକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ବିମାନକୁ ଦିନରେ ଦୁଇଟି ଥର ଚଳାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ୨୦୧୫ ବୃକ୍ଷପ୍ରକାଶଙ୍କ ପାଇଁ ଖରାପ ସମୟ ଆଣିଥିଲା । କମ୍ପାନୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସମୟର ଜଣେ ସହଯୋଗୀ ହାତ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିବା ଏକାକୀ ବୃକ୍ଷଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଆର୍ଥିକ ସଙ୍କଟ ଯୋଗୁଁ ବନ୍ଧ୍ୟାବସାୟରେ ମାନ୍ୟତା ଆସିଥିଲା । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବୃକ୍ଷ ହାର ମାନିନଥିଲେ । ତାଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ଆଜି ବି ଏୟାର ହିମାଳୟକୁ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଦେଇନାହିଁ । ବୃକ୍ଷପ୍ରକାଶଙ୍କ କହିବାନୁଯାୟୀ, ରାକ୍ଷା କଠିନ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଗୋ ସ୍ୱପ୍ନ ପୂରଣ କରିବାରୁ ବିରୁଦ୍ଧତା ହେବି ନାହିଁ ।

ବିହାରରେ ହେବ ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ମନ୍ଦିର

ପାଟନା ଖୁବଶୀଘ୍ର ବିହାରରେ ତିଆରି ହେବାକୁ ଯାଉଛି ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ମନ୍ଦିର । ଏଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତି ତୁରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଛି । ପୂର୍ବରୁ ଏହି ମନ୍ଦିର ତିଆରି ପାଇଁ ତାରିଖ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ବେଳେ କାସୋଡିଆ ସରକାରଙ୍କ ବିରୋଧ କାରଣରୁ ମନ୍ଦିରର ତାହାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି । ପାଟନାସ୍ଥିତ ମହାବୀର ମନ୍ଦିର ଗ୍ରନ୍ଥର କିଶୋର କୁଣ୍ଡା କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଏଠାରେ ଏକ ବିରାଟ ରାମାୟଣ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛୁ । ତେବେ କାସୋଡିଆ ସରକାର ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ମନ୍ଦିରର ତାହା ତାଙ୍କ ଦେଶରେ ଥିବା ଅଙ୍ଗକୋର ବାଟ ମନ୍ଦିରର ତାହା ସହ ବିଶୁଦ୍ଧି ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ଏବେ ମନ୍ଦିରର ତାହାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିଛୁ । ଆସନ୍ତା ହୋଇ ପର୍ବ ପରେ ମନ୍ଦିର

ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ପ୍ରସ୍ତାବିତ ମନ୍ଦିରଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚମ୍ପାରଣ୍ୟ କିଲାର କେସରିଆ ନିକଟ ଜାନକି ନଗରର ୧୬୫୫୫୫ ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ରାମାୟଣ ମନ୍ଦିର, ଶିବ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ମହାବୀର ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହେବାକୁ ଥିବା ବେଳେ ଏବାବଦରେ ୨୦୦କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବ । ମନ୍ଦିରର ମୁଖ୍ୟତ୍ୱ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ଏହାର ୪୦୫୫୫୫ ଡକ୍ଟର ଅକ୍ଷୟକିଶୋର ମିନା । ଏହା କାସୋଡିଆର ମନ୍ଦିର ମିନାର ଠାରୁ ୨୧୫୫୫୫ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ ହେବ । ଏଥିସହ ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ୪୪୫୫୫୫ ଏକ ଶିବ ଲିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନାହିଁ । ଯାହା ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଶିବ ଲିଙ୍ଗ ହେବ ।

ଶ୍ରୀରାମ ଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜଦେଓ

ଓଡ଼ିଶା ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାର ବାରିପଦା ଠାରେ ଜନ୍ମିତ ଜଣେ ସୁଶାସକ ଓ ଭାଷା ଆନ୍ଦୋଳନର ପୁରୋଧା ଥିଲେ । ସେ ରାଜ୍ୟର ମଙ୍ଗଳ ତଥା ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ହିତ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଚେଷ୍ଟିତ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଜଣେ ସରଳ ଓ ଅମାୟିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ ପରିଚିତ ଥିଲେ । ଛାତ୍ର ବୟସରେ ସହଯୋଗୀ ସହିତ ସରଳ ଭାବରେ ମିଶୁଥିଲେ । ପାଠ ପଢ଼ୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ଅନେକ ସ୍ଥାନ ବୁଲି ଯାଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ରାଜଦଣ୍ଡେ ବା ରାଜ ଦୁର୍ଗଢ଼ାରେ ସେ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁନଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଏହି ସରଳ ପ୍ରକୃତି ଯୋଗୁଁ ସେ ସବୁଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅତି ପ୍ରିୟପାତ୍ର ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରଜା ପାଳନ ରାଜାର ଧର୍ମ ଏକ କଥା ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବେ ଜଣାଥିଲା । ରାଜଦଣ୍ଡ ଧରିବା ପରେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ରାଜନୀତି ଓ ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ଭଲକରି ପଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଲେ । ନିଜ ରାଜ୍ୟକୁ ଏକ ଆଦର୍ଶ ରାଜ୍ୟ କରି ରଖିବା ପାଇଁ ସେ ବରାବର ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ଗୁଣି ଓ ଉଦାର ଲୋକଙ୍କୁ ପାଖରେ ରଖି ସୁତାରୁ ରୂପେ ରାଜ୍ୟ କରି ରଖିବା ପାଇଁ ସେ ବରାବର ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ଗୁଣି ଓ ଉଦାର ଲୋକଙ୍କୁ ପାଖରେ ରଖି ସୁତାରୁ ରୂପେ ରାଜ୍ୟ ଶାସନ କରୁଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଶୈଳୀ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଗୁଞ୍ଜରିତ ହେଉଥିଲା । ତାଙ୍କ ଗୁଣରେ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ତାଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଓକିଲ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ପଞ୍ଚିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ସେତେବେଳେ ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ପରମ ସଖା ରୂପେ ପରାମର୍ଶଦାତା ଥିଲେ । ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଗୋପବନ୍ଧୁ ମିତ୍ରତାରେ ଏପରି ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁତା ଥିଲା ଯେ, କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କଲାବେଳେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର, ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନେଉଥିଲେ ।

ରେଷୁରାଣ୍ଡରେ ଦିଆଯାଉଥିଲା କୁକୁର ମାଂସ

ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଖାସି ମାଂସ ନାମରେ କୁକୁର ମାଂସ ବିକ୍ରି କରୁଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଏକ ରେଷୁରାଣ୍ଡ ଉପରେ ନିକଟରେ ଗ୍ରେଡ଼ର ହାଇଦ୍ରାବାଦ ମୁଖ୍ୟନିର୍ଦ୍ଦେଶକ କର୍ପୋରେସନର ଅଧିକାରୀମାନେ ତତୀଭ କରିଥିଲେ । ଏହି ରେଷୁରାଣ୍ଡର ମାଂସକୁ ଜବତ କରାଯାଇ ପରୀକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଗବେଷଣାଗାରକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ କୁକୁର ମାଂସ ବିକ୍ରି ହେଉଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଆସିଥିଲା ବେଳେ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଫଟୋ ଭାଇରାଲ ହୋଇଛି । ପୂର୍ବରୁ ମ୍ୟୁନିସିପାଲ କର୍ପୋରେସନ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ରେଷୁରାଣ୍ଡକୁ ନୋଟିସ ପଠାଯାଇଥିଲା ବେଳେ ଏହାର ମାଲିକ ଜରଫାନ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ କେବେ ବି କୁକୁର ମାଂସ ବିକ୍ରି କରିନାହିଁ । ଆମ ଗବେଷଣାଗାରକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ କୁକୁର ମାଂସ ବିକ୍ରି ହେଉଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଆସିଥିଲା ବେଳେ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଫଟୋ ଭାଇରାଲ ହୋଇଛି । ପୂର୍ବରୁ ମ୍ୟୁନିସିପାଲ କର୍ପୋରେସନ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ରେଷୁରାଣ୍ଡକୁ ନୋଟିସ ପଠାଯାଇଥିଲା ବେଳେ ଏହାର ମାଲିକ ଜରଫାନ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ କେବେ ବି କୁକୁର ମାଂସ ବିକ୍ରି କରିନାହିଁ । ଆମ ଗବେଷଣାଗାରକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଦୂଷଣ ବିହୀନ କାର୍

ଗାଡ଼ିମଟରର ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦୂଷଣ ବଢ଼ାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଫଟୋ ଦେଖି ଆପଣ ଅନୁମାନ କରାଇପାରୁଥିବେ କାର୍ ନିର୍ମାତାମାନେ ପ୍ରଦୂଷଣ ରୋକିବା ପାଇଁ ଅନେକ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ସ୍ୱାର୍ଥ ଫୋରସ୍ କାର୍ । ଏଥିରେ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ମିଟର ଶ୍ରେତରେ ଘାସ ଜମା ହୋଇଛି । ଯାହା ପ୍ରକୃତରେ ସତ୍ତ୍ୱତୀକା ଘାସ ନୁହେଁ ଏହା ସିଡ଼ିଫ ଘାସ । କାର ନିର୍ମାତାମାନେ ସେହି ସିଡ଼ିଫ ଘାସର ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି । ସ୍ୱାର୍ଥ ଫୋରସ୍ କାର୍ ପ୍ରକଳ ଲ୍ୟାନ୍ଦର ଗ୍ରାନ୍ ସ୍ୱିନ୍ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ଅନ୍ତର୍ଗତ । ପ୍ରକଳକ କହିବା ଅନୁସାରେ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଧରଣର କାର ଖଲିବ, ପ୍ରଦୂଷଣ କମ୍ ହେବ ଓ ପର୍ଯ୍ୟାବରଣର ପରିସ୍ଥିତି ସୁଧୁରିବ । ଏହି କାରକୁ ପ୍ରଥମେ କର୍ମାନାଠାରେ ସୁଚାରୁରେ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ମାସରେ ସଡ଼କ ଉପରକୁ ଆଣିବ । କମ୍ପାନୀର କହିବାନୁସାରେ ଏହି କାର ପ୍ରତିବର୍ଷ ୬୦କିଲୋଗ୍ରାମ କାର୍ବନ ଡାଇଅକ୍ସାଇଡ୍ ଗ୍ୟାସ୍ କମ୍ କରିଥାଏ । ଯାହା ଗୋଟିଏ ଗଢ଼ ସେହି ସମୟରେ ୨.୬କାର୍ବନକୁ ସଫା କରିଥାଏ । ଏମିତି ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସେକ୍ସିଭର ଇଞ୍ଜିନିୟର ମାନେ ଏବେ ଗ୍ରାନ୍ ସ୍ୱିନ୍ ପ୍ରକଳକୁ ନେଇ ଅଧିକ କାଗ୍ରତ ଅଛନ୍ତି । ଆମେରିକୀୟ କମ୍ପାନୀ ଫୋର୍ଡ଼ ଗିଲି ସହିତ ମିଶି ଏହି ଦିଗରେ କାମ କରୁଛି ।

ଏ ଗରୁଡ଼ଙ୍କୁ ଏ ବେଦକୁ ଏ ବୋ ମନସି ଜ୍ଞାନତାମ୍ ।
 ବେଦା ଭାବେ ଯଥା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଉପାଦେତେ ।।
 ସମାଜେ ମତ୍ସ୍ୟ ସମିତିର ସମାଜ ସମାଜମୁ ମନସି ସହ ଚିନ୍ତନେଷାମ୍ ।
 ସମାଜ ମତ୍ସ୍ୟର ମତ୍ସ୍ୟେ ବା ସମାଜନେ ବୋ ହରିଷା କୁହୋମି ।।
 ସମାଜା ବ ଆକୃତିର ସମାଜ ସୁଦୟାମି ବା ।
 ସମାଜମତ୍ସ୍ୟ ବୋ ମନୋ ଯଥା ବା ସୁଦୟାସତି ...

ଭବ ବେଦ ୧୦/୧୯୯୧-୨-୪

ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ
ସମ୍ପାଦକୀୟ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୦୨୦, ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୧

ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଂକଟ !

କିଛିଦିନ ଯେ ଦେଖି ଆମ ଦେଶ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବେଶ୍ ସୁନାମ ଅର୍ଜିଥିଲା । ନାନା ଭଳି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ବିଦେଶରୁ ଶିକ୍ଷାଧୀ-ଶିକ୍ଷକମାନେ ଆସି ଅଧ୍ୟୟନ-ଅଧ୍ୟାପନା କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ଧୀରେଧୀରେ ଆମ ଦେଶ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଶ୍ୱର ଅନ୍ୟ ଦେଶ ତୁଳନାରେ ବହୁତ ପଛରେ ପଡ଼ିଯାଇଛି । ଆମର ଏଠି ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୌକିକ ପ୍ରତିଭାବାନ ବା ବୁଦ୍ଧିବାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଶିକ୍ଷକ ହେବାକୁ ଚାହୁଁନାହାନ୍ତି; କାରଣ ସେଥିରେ ଉଚ୍ଚ ବେତନ ନାହିଁ କି ଆମ ପରି ମାନସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଏବେ ଏକ ବିଧିବଦ୍ଧ ଅଧ୍ୟୟନରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଭାରତର ବହୁ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାରତ ଛାଡ଼ି ବିଦେଶ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି । ସେଠାକାର ବିଭିନ୍ନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ କ୍ରମାନ୍ୱୟ ଭାବରେ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେକ ବିଦେଶରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଭାରତୀୟ ବଂଶୋଦ୍ଭବ ଅଧ୍ୟାପକ; ମାତ୍ର ଭାରତୀୟ ନାଗରିକ ମଧ୍ୟ କମ୍ ନାହାନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି । ଖୁବ୍ ଛିଦ୍ଧ ବିଜ୍ଞାନେତ୍ସ୍ ସ୍କୁଲର ଡାକ୍ତରୀ ପଢ଼ାଣି ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ବିଜ୍ଞାନେତ୍ସ୍ ସ୍କୁଲର ଲାଲ କୋହେନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅଧ୍ୟୟନ ଅନୁସାରେ ଅନୁପ୍ରାପ୍ତି ଓ କେନ୍ଦ୍ରିକ ସମ୍ପେଦନ ବିଦେଶର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରେ ବିଦେଶ ଭାରତୀୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୫ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ହୋଇଛି । ପରିସଂଖ୍ୟାନ ଅନୁସାରେ ଏହା ପ୍ରାୟ ୨୦ ଶହଟି । ଭାରତୀୟ ଶିକ୍ଷାବିତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଜ୍ଞାନେତ୍ସ୍ ସ୍କୁଲ, ମେକାନିକାଲ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଓ ସୂଚନା ପ୍ରଯୁକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରୁଥିବା ଅଧ୍ୟାୟକ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ପ୍ରକୃତରେ ଭାରତୀୟ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଯେଉଁ ମାନସମ୍ମାନ ମିଳିଥାଏ, ତାହା ଆମ ଦେଶରେ ମିଳେନାହିଁ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଅନୁକରଣ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ବିଦେଶ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଭାରତ ଓ ଭାରତୀୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଇଣ୍ଡିଆ ସେକ୍ଟର ଗ୍ରାହଣ କରିଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖିଲେ ଏହା ଖୁବ୍ ଚିନ୍ତାଜନୀ; ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖିଲେ ଏହି ଶିକ୍ଷକ ପଲ୍ଲୀୟନ ଆମ ଦେଶ ପାଇଁ ଆଦୌ ଶୁଭକାର ନୁହେଁ । ଯେଉଁମାନେ ସେଠାକାର ବହୁତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବେଶ୍ ଦକ୍ଷ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ସେହି ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ବୌଦ୍ଧିକ ଶକ୍ତିର ଲାଭ ବିଦେଶୀ ଲୋକଙ୍କୁ ମିଳୁଥିବାବେଳେ ଆମ ପାଇଁ ସେଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆମ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ଭଲ ଶିକ୍ଷକ ନଥିବା ସବୁବେଳେ ଅଭିଯୋଗ କରିଆସୁଛୁ; ମାତ୍ର ଆମ ଦେଶର ଭଲ ଶିକ୍ଷକ ଯେ ଅନ୍ୟ ଦେଶକୁ ଯାଇ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ସେଥିପ୍ରତି ଆମେ ନିଜର ନାହିଁ । ଏହା ଏକ ବଡ଼ ବିତ୍ତ୍ୱୟନ ନୁହେଁ କି ? ଆମ ଏଠାକାର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ନେଇ ନିର୍ମୂଳ୍ୟାନ୍ୱୟ ବୋଲି ଅପବାଦ ରହିଛି; ତଥାପି ତା'ର ଭିତରୁ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିଭାବାନ ଗବେଷକ ସେମାନେ ନିଜନିଜ ପ୍ରଦେଶରେ ନୂତନ ଗବେଷଣାମାନ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଅଧ୍ୟାପନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଯଶ ଅର୍ଜିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ସମ୍ମାନ ଦେବାପାଇଁ ଆମ ସରକାର ବିଚାର ହୋଇଛନ୍ତି । ବିଦେଶକୁ ଶିକ୍ଷକ ପଲ୍ଲୀୟନ ତା'ର ଏକ ବଡ଼ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ । ନିଜେ ମୋଦିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ ସରକାର ଦେଶକୁ ଏକ 'ଜ୍ଞାନ-ଶକ୍ତିର ଭଣ୍ଡାର' ଭାବେ ବିକଶିତ କରିବେ ବୋଲି ବାରମ୍ବାର କହିଆସିଛନ୍ତି; ମାତ୍ର ଭାରତୀୟ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷାବ୍ୟବସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକର ସୁଯୋଗୀୟତା ଅପହରଣ କରି ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆପଣା ଇଚ୍ଛାରେ ପରିଚାଳିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆହୁରି ହାନିଦାନ କରିଦେଉଛି । ସରକାର ନୁଆଁନୁଆଁ ଆଇଆଇଆଇ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଯୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ ଭିତ୍ତିଭୂମି ନାହିଁ କି ଶିକ୍ଷକ ନାହାନ୍ତି । ଆମ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ପେଦନ ଦେଶର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ଅଧିକ କେତେକ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନେଇ କାମଚଳା ଅଧ୍ୟାପନା ହିଁ କରାଯାଇଥାଏ । ଅଧ୍ୟାପକ ନିଯୁକ୍ତିରେ ପ୍ରିୟାପ୍ରାପ୍ତିତାପଣ, ଏପରିକି ଉଚ୍ଚାନ୍ତ ଦିଆନିଆର ଖବର ମଧ୍ୟ ଆସିଥାଏ । ଏପରି ବାତାବରଣ ଭିତରେ ଶିକ୍ଷା ଓ ଶିକ୍ଷକର ମାନ କ'ଣ ହେବ, ତାହା ସହଜରେ ଅନୁମେୟ । ସତ୍ତ୍ୱେ ଆମ ଦେଶରେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଉଚ୍ଚ ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ, ତେବେ ଆମ ଦେଶର ପ୍ରତିଭାବାନ ଯୁବ-ଗବେଷକ ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଯେପରି ଦେଶଛାଡ଼ି ବାହାରକୁ ଯିବେ ନାହିଁ, ତା'ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ହେବ । ଆମକୁ ଏପରି ବାତାବରଣ ତିଆରି କରିବାକୁ ହେବ, ଯାହା ଅନ୍ୟ ଦେଶର ଶିକ୍ଷାଧୀ, ଗବେଷକ ଓ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବ । ଏଥିପାଇଁ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରକାର ଆଉକିଛି ଅଧିକ ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗ କରିବା ସହ ଅନାବଶ୍ୟକ ସରକାରୀ ସହସଂକଳ୍ପ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଲୌକିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ହିଁ ସଂଯୁକ୍ତ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ହାନି ଉଦ୍ଦୀପନ ନ ହେଉ ।

ଆଜିର ଅନୁଚିତା

ପାର୍ଥବ ନୟନକୁ ବନ୍ଦ ନ କଲେ,
 ଅପାର୍ଥବ ନୟନ ଫିଟିବ କିପରି ?

ଦୁର୍ଦ୍ଦାସା ଓ କନ୍ଦଳୀ

ଔରୀ ନାମରେ ଜଣେ ରକ୍ଷି ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଜାତୀୟ ଏକ କନ୍ୟା ଉଦ୍ଭବ କରିଥିଲେ । ସେହି କନ୍ୟାର ନାମ କନ୍ଦଳୀ । ସେ ଖୁବ୍ କନ୍ଦଳପ୍ରିୟ ଥିଲେ । ପ୍ରତିଦିନ ଝରଣା କରିବାରେ କନ୍ଦଳୀ ଆନନ୍ଦ ପାଉଥିଲେ । କନ୍ଦଳୀର ବିବାହ ସମୟ ହେଲା । ବରପାତ୍ର ଭାବରେ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଦୁର୍ଦ୍ଦାସାଙ୍କୁ ମନୋନୟନ କରାଗଲା । ଉପସ୍ଥାନରେ ସାମାଜିକ ସହିତ ଦୁର୍ଦ୍ଦାସାଙ୍କୁ ବିବାହ କନ୍ଦଳୀ । କନ୍ୟାଦାନ କରି ଔରୀ ଦୁର୍ଦ୍ଦାସାଙ୍କୁ କହିଲେ- 'ମୋ କନ୍ୟା ଅତି ଅଜ୍ଞାଅଜ୍ଞ । କେତେବେଳେ କ'ଣ କହିଦେଇପାରେ । ତେଣୁ ତୁମକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ମୋ କନ୍ୟାର ଏକଶତ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରିବ ।' ବୈବାହିକ ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବିପଦ ହେଉଛି ବାକ୍ୟର ଅପପ୍ରୟୋଗ । ଆଜି ସମାଜରେ ଦମ୍ପତିଙ୍କ ଭିତରେ ବୁଝାମଣାର ଅଭାବ ହେବାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି ବାକ୍ୟର ଦୁରୁପଯୋଗ । କେଉଁଠି ପଢ଼ିବ କହୁ କଥାରେ ପଦ୍ମା ଛାଡ଼ି ଯାଇଛି । ପୁଣି କେଉଁଠି ପଦ୍ମାଙ୍କ କରୁଣାଧର ପରିବାର ଭାଙ୍ଗିଯାଇଛି । ପରମାତ୍ମା ଆମକୁ କଥାକହିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କରୁଣା କହିବା ଦ୍ୱାରା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଅବମାନନା କରାଯାଏ । ତେଣୁ ସେ ଅଧରୁଷ ହୋଇ କଥାକହିବାର କ୍ଷମାଗାଡ଼ି ଛଡ଼େଇ ନିଅନ୍ତି । ସେହିପରି ଦୁର୍ଦ୍ଦାସା ପ୍ରଥମେ ପଦ୍ମା କନ୍ଦଳୀଙ୍କର ଶତାଧିକ କରୁଣାକଣ୍ଠ ସହିଲେ । ବିଦେ ଅସହ୍ୟ ହେବାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରାଗିଯାଇ କନ୍ଦଳୀଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରିଦେଲେ । ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ଜାଣିଲେ ଔରୀମୁନି ନିଜ କନ୍ୟା ଭବ୍ ସେବା ବିଷୟରେ ଜାଣିଲେ ଖୁବ୍ ଅସୁବିଧା ହେବ । ତେଣୁ ବିଷ୍ଣୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବେଶରେ ଆସି ଦୁର୍ଦ୍ଦାସାଙ୍କୁ କହିଲେ- 'ତୁମେ ଏବେ ତପସ୍ୟା କର ।' ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ମହାମୁନି ଔରୀ ଧ୍ୟାନ ବଳରେ କନ୍ୟାର ଦୁର୍ଦ୍ଦାଶା ଜାଣିପାରିଲେ । କ୍ରୋଧରେ ପ୍ରକୃତିକ ହୋଇ ଦୁର୍ଦ୍ଦାସାଙ୍କୁ କହିଲେ- 'ତୁମେ କନ୍ୟାର ସାମାନ୍ୟ ଦୋଷରେ ତାକୁ ଭୟାକୁ ଚଳାଉଛ । ତେଣୁ ତୁମକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଉଛି, ତୁମେ ଯେତେ ବଡ଼ ତପସ୍ୟା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ସାଧାରଣ ମଣିଷ ଦ୍ୱାରା ଅପମାନିତ ହେବ ।' ଯାହାପଠକରେ ଭକ୍ତ ଅଧରାଶଙ୍କ ଉପରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦାସା କ୍ରୋଧ କରି ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଅପମାନିତ ହୋଇଥିଲେ । ଜୀବନରେ କ୍ରୋଧାତୁର ହେଲେ ମଣିଷର ବାକ୍ୟ କଠୋର ହୋଇଯାଏ । କହୁ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବହୁପଦ କରିଯାଏ । ତେଣୁ ଭାଗବତରେ କୁହାଯାଇଛି- 'ମଧୁର ବିନୟ ବଚନ । କହି ଚୋଷିବ ପ୍ରାଣାତ୍ମ ।' ଆମ ଜୀବନର ବହିଷ୍କୃତ ପଡ଼ିଲେ ଦୋଷାଦିବ ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ମଧୁର କଥା ଯେଉଁଠି ଲୋକମାନେ କହିଥାନ୍ତି, ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ କରୁଣା କହିଥିବା । ଅନ୍ୟକୁ ଯେଉଁଠି ଆଦର କରିଥିବା, ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ କରୁଣା କହି ଆପାଦ ଦେଇଥିବା । ପୁରାଣର ଦୁର୍ଦ୍ଦାସା ଓ କନ୍ଦଳୀଙ୍କ ଚରିତ୍ର ପ୍ରତୀକମାତ୍ର । ଏ ଚରିତ୍ର ଦୁଇଟି ଆମକୁ କହନ୍ତି- ଯଦି ମୁଁଠା କଥା କହି ନପାଉଛୁ, ତୁମ୍ଭ ରହିଯିବା ଭଲ । କରୁଣା କହି କହାରେ ମନକୁ ଭାଙ୍ଗାନାହିଁ କି ଘରକୁ ଭାଙ୍ଗାନାହିଁ । କାହାକୁ ଭଲ ନ ପାରି ପାରିଲେ ସ୍ଥିର ରହିବା ପରେ କ୍ରୋଧକରି ଅନ୍ୟର କ୍ଷତି କରି ନିଜର କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଏ ନାହିଁ ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷଣ ସ୍ତମ୍ଭ

କହିବତେ ...

ପାଠକାୟ ମତାମତ ଓ ପରାମର୍ଶ 'ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ' ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ପାଇଁ ବେଶ୍ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ତା' ବ୍ୟତୀତ ଆପଣଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳର ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା ସମସ୍ୟା, ଆପଣମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ, ଆଶଙ୍କା ଓ ଉଦ୍ବେଗ ଆଦି ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ଆମେ ଉଦ୍ବୃତ୍ତ । କ-ମେଲୁ କିମ୍ବା ପାଠକ କରିଆରେ ଆପଣମାନେ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବେ ।

E-mail: editorpbkc@gmail.com
9853400829 (M), Fax: 0674-2550504

ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡରେ...

ମନମୋହନ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ଆତ୍ମକଥା କଷ୍ଟରୀ ମୃଗ ସମ

ଗ୍ରାମଦାନ ମଧ୍ୟମରେ ବଂହତ ଓ ଶକ୍ତି କଥାଟା ଲୋକେ ବୁଝୁଥା'ନ୍ତି ଓ ଖଣ୍ଡେ ଅଧିକ ଲେଖା ଗ୍ରାମଦାନ ହେଉଥିଲା । କ୍ରମେ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ତମତ୍ତାର ଜନସଂଗଠନ ଗଢ଼ିଉଠିଲା ଓ ନିର୍ଦ୍ଦାଶିତରାଶି ତଥା ଜଙ୍ଗଲ ସମ୍ପଦ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ଦୁଇଟା ବଡ଼ ବଡ଼ ସଫଳ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ମଧ୍ୟ କେତେ ବର୍ଷ ପରେ ଏଠି ହେଇଯାଇଛି । ଦିନେ ଦିନେ କାହାରି ଦାୟତ୍ତରେ, ଦିନେ ଦିନେ ଗାଁ ଶୁଳ୍କରେ ରହିବି ହୁଏ । ଏଠି ଶାନ୍ତ ଯୋଗୁଁ ଲୋକେ ଘର ଭିତରେ ନିଆଁ ଜାଳି ଶୋଇବାକୁ ଅଭ୍ୟସ୍ତ । ତାତ୍ କାଠ ଜଳିଲେ ବେଶ୍ ସୁଗନ୍ଧ ବାହାରେ, ମାତ୍ର ଘର ଭିତର ଧୂଆଁରେ ଭରି ହେଇଯାଏ । ଚଟାଣରୁ ଫୁଟେ ଖଣ୍ଡେ ଉଚ୍ଚତା ଭିତରେ ହିଁ ଶୁଣ୍ଠିରେ ନିଖାସ ଦେଖାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ସନ୍ଧ୍ୟାରୁ ଶୋଇରହିବା ଛଡ଼ା ତା'ର ଦୂରତା ଉପାୟ ନାହିଁ । କନ୍ୟାକୁ ଦୁଇ ପରଶ୍ର କରି ଗ୍ରାମଦାନ କଥା ଲୋକଙ୍କୁ ବୁଝାଉଥାଉ । ଜମି ତ' ସାମାନ୍ୟ, ମାତ୍ର ଗୁଡ଼େ ଅଧିକ କରି ତା' ଭିତରେ ପଶିଯାଉ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଦୁଇଟା କନ୍ୟା ଚାରିଟାର କାମ ଦିଏ । ଦିନେ ଗୋଟାଏ ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ା ହେଉଥିଲା ସେଥିରେ ତ' କବାଟ ଝରକା ଅନେକ, କିନ୍ତୁ କେହିଥିଲେ ପାଳ ନାହିଁ । କୌଣସିପକ୍ଷରେ ପିଲାଙ୍କ ବସିବା ଚବେଳ ଓ ସିଲକ ପଥର ଦେଇ ସେ ବସୁକୁ ଆବୃତ କରି ରାତି କରେଇଲା । ଆଉଁସରେ ଦୂରତ୍ୱର ଅଧିକ ଭୁଲ ହେଉନାହିଁ । ଛଅ ଯାତ ମାଲକ ପରିବର୍ତ୍ତେ ବାର ତେର ମାଲକ ବାଟ ପଡ଼ିଗଲା । ସେ ଦିନ ବାହାରିଥିଲୁ ଟିକିଏ ତେରିରେ । ତା' ଭିତରେ ଠାଏ ଦୁଇ ଅଡ଼େଇ ହଜାର ଫୁଟ ଚଟା ପୁଣି ତିନି ଚାରି ହଜାର ଫୁଟ ଉଚ୍ଚତା ପଡ଼ିଲା । ଠାଏ ଠାଏ ଖାଡ଼ା ପାହାଡ଼ କାନ୍ଥରେ ହେଉ ନା ତ' ଟପାଟପ ତେଜପଡ଼ି

ଓହ୍ଲେଇଗଲେ । ଏ ବ୍ୟାପାର ଦେଖି ସେତେବେଳକୁ ଆମେ ତକହଟିବାଲାକର ଗୋଡ଼ ଧରନ୍ତ ହେଲାଣି । ମୁହଁ ଫିକା ପଡ଼ିଲାଣି । ତଥାପି ତ' ଅଗେଇବାକୁ ହେବ । ମୋ' ଅଞ୍ଚଳରେ ଗୋଟାଏ ଗାମୁଛା ବାନ୍ଧି ଜଣେ ପଛକୁ ଚାଣି ଧରିଲେ । ତକବାଲା ପଥର କାନ୍ଥରେ ହାତଭରା ଦେଇ ଗୋଟାଏ ପାହାଞ୍ଚ କଲେ । ମୁଁ ତା'ର ଆଗୁରେ ତକକୁ ଓହ୍ଲାଇଲି, ଗାୟତ୍ରୀଭାଳ ବି ଯେମିତି । ଆହୁରି ଦୁଇ ତିନି ମାଲକ ପାଇଁ ଜାଣି ଶା'ରେ ପହଞ୍ଚିବାବେଳକୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ସାତଟା ବାଜିଗଲା । ସେଠି ପଢ଼ା ହେଉଥିଲା ଯେ ଆମ କନ୍ୟା ଆଦି ନେଇ ଘଣ୍ଟାଳ ଆଗରୁ ବାହାରିଥିବା ଲୋକଟି ପହଞ୍ଚିଯାଉ । ସର୍ବନାଶ ! ରାତିରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଶାନ୍ତରେ କରିବା କ'ଣ ? ସେ ଆଉ କ'ଣ ଏତେ ରାତିରେ ବାଟ ପାଇବ କେ ଆସି ପହଞ୍ଚିବ ? ନିଆଁଜାଳି ଶାନ୍ତ ହେଉକିବା ସହିତ ଉଚ୍ଚ ହେଇ ବୋଲିଲେ କେ ଆସି ଅନେକ ସମୟ ପରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ସେ ବାଟ ଭୁଲି ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ଚାଲିଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଏତେ ତେଜି । ଯାହାହେଉ ସେ ଦିନ ଆମେ ପାର୍ବତ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳର କଠିନତମ ପରାଶରେ ପାଏ ହେଇଗଲା । (ଜମିଣ...)

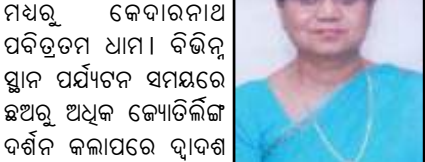
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ନିଗମାନନ୍ଦଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଓ ନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ

ପରମ ଯୋଗୀ, ଜ୍ଞାନୀ, ପରମ ଚାନ୍ଦାଳ ଠାକୁର ନିଗମାନନ୍ଦ ପରମସଂସ୍ତ ବେଦକ ଦର୍ଶନ ହେଉଛନ୍ତି-ଶଙ୍କରଙ୍କର ମତ ଓ ଚୌରାଙ୍ଗଙ୍କର ପତ । ଶଙ୍କରଙ୍କ ମତ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱକ୍ଷେତ୍ର ମାର୍ଗ । ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱକ୍ଷେତ୍ର କରି କରି ଭଗବାନଙ୍କୁ ଜାଣିବା । ଚୈତନ୍ୟଙ୍କ ପତ ହେଉଛି ସଂସ୍କୃଷ୍ଟ ମାର୍ଗରେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଜିନ୍ଦିବା । ଚୌରାଙ୍ଗଙ୍କ ପତ ହେଉଛି- ଉକ୍ତିଭାବର ପତ । ଭଗବାନଙ୍କୁ ଲାଭ କରିବା ନିମିତ୍ତ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ନରଋତୁ ଧାରଣ କରି ନିଜେ ଅଚରଣ କରିବା ପୂର୍ବକ ଶିକ୍ଷାଦେବେ କୁହାଯାଇଛି- ଆପଣେ ନା କିଲେ ଶିଖନା ପାୟ । ଏକତ ବିକାଶ ଗୀତା ଭାଗବତେ ଗାୟ । ସେଥିପାଇଁ ଚୈତନ୍ୟ ଚରିତାମୃତରେ କୁହାଯାଇଛି- ଆପଣେ ନା କିଲେ ଶିଖନା ପାୟ । ଏକତ ବିକାଶ ଗୀତା ଭାଗବତେ ଗାୟ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ହେଲେ ସର୍ବପ୍ରମେ ଦିନେ ଆରଣ୍ୟ କରିବା ଦରକାର । ତେଣୁ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ହିଁ ଶ୍ରୀଚୌରାଙ୍ଗ ଗୁପ୍ତରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ । ଚୌରାଙ୍ଗ ପଥର ବିଶେଷତ୍ୱ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଦିଭାବର ବିଶେଷ ମହାସ୍ୱପ୍ନ ହେଉଛି । ନାଜାନି ରାଧାର ପ୍ରେମେ ତାଙ୍କେ ବନ୍ଦ ବନ୍ଦା ଯେ ବେଳେ ଆମେ କେତେ ବିଷୟ ସର୍ବଦା ବିହୀନ । ରାଧିକାର ପ୍ରେମ ଗୁରୁ ଆମିଷିୟ ନଟ, ସଦା ଆମାୟ ନାନା ରୂପେ ମାତ୍ସ୍ୟ ଉତ୍ତର, (ଚୈତନ୍ୟ ଚରିତାମୃତ) ଭଗବାନ ଉକ୍ତର ପ୍ରେମାୟନ । ପ୍ରେମ

ସାମୀ ଅସାମାନ୍ୟ ସରସ୍ୱତୀ ହେଉଥିଲା । ଭକ୍ତି ପଥରେ ପ୍ରଥମେ ତିର ମଳ ବିଦୁତ ହେବ । ପରେ ତିର ଦର୍ପଣ ମାଳିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଭକ୍ତିପଥରେ ଚକ୍ଷୁର ଜଳ ତିର ମଳ ଦୂର କରିବାର ସମର୍ଥ ହୁଏ । ଭଗବନ୍ନାମ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପାପ ବିଦୂର ହୁଏ । ନାମର ମହିମା ଅପାର । ନାମ ଭକ୍ତି ପଥରେ ଯେପରି ପ୍ରୟୋଗ, ଜ୍ଞାନ ପଥରେ ସେହିପରି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ଜ୍ଞାନ ସମ୍ପାଦନେ ମହାବାକ୍ୟର ସ୍ୱରାଜ ମନ କରିଥା'ନ୍ତି । ତିର ଶୁଣି ସକଳ ମତ ଓ ପଥର ସ୍ୱୀକୃତ ସାଧନ ପଥ । ତିର ଶୁଣିତ ଚାତୁର୍ଯ୍ୟରେ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ହୋଇଥାଏ । କୃଷ ପ୍ରେମ ନିତ୍ୟସିଦ୍ଧ, ଏହା ଯେପରି ଭକ୍ତି ବିକାଶ, ସେହିପରି ଦେବାତ ବିକାଶ ମଧ୍ୟ । ଗୁରୁକୃଷ ଏକ ବୋଲି ଜାଣ, ଯେଉଁ ଗୁରୁ ସେହି କୃଷ, ଜୀବନେ ନିଷ୍ଠାର ଲାଭି ନନ୍ଦସୁତ ହରି, ଆପନି ଅବତାର ହନ ଗୁରୁଗୁପ୍ତ ଧରି' ଠାକୁର ନିଗମାନନ୍ଦ କହିଛନ୍ତି ପୈଶ୍ୱେ କୃଷକ ଶ୍ରେଣୀରେ ଗୁରୁକୁ ଗ୍ରାହଣ କରିବା । କାରଣ ଭଗବେ ଶଙ୍କର ଓ ଚୌରାଙ୍ଗ ଗୁରୁତରା କରିଛନ୍ତି । ଶଙ୍କରଙ୍କ ମତରେ- 'ଯାବତ ଆୟୁ ସୟୋ ବନ୍ଦ୍ୟୋ ଦେବାତ ଗୁରୁ ଶ୍ରେଣୀ' । 'ସର୍ବଦେବାତ ବିକାଶ ଗୋଚର ତମ ଗୋଚର ଗୋବିନ୍ଦ ପରମାନନ୍ଦ ତପ୍ତେଷ୍ଟା ଗୁରୁବେ ନମ ।' ତେଣୁ ଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ଗାନ ଓ ପରମାନନ୍ଦ ଭଜନ କରିବା । ସେହିପରି ଚୈତନ୍ୟଙ୍କ ପଥରେ ଗୁରୁ ହୋଇଥାଏ । ପୁଲକ, ଅଗ୍ନି, ସ୍ୱେଦ, କମ୍ପନ, ଉଦାପନା, ପ୍ରଭୃତି ବିରହ ଭାବ । ସ୍ୱୟଂ ତାହାର ଦୃଷ୍ଟ ହେଉଛି- ନୟନଂ ଗଳ୍ପାଗ୍ନି ପାୟୟା, ବଦନଂ ଗଦ୍ଗଦ୍ ଗୁହସାଗିରୀ

ଆଜିରୁ ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦ୍ୱାଦଶ କୋପାଳିକା ମଧ୍ୟରୁ କେଦାରନାଥ ପରିଚିତମ ଧ୍ୟାନ । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସମୟରେ ଛଅଟି ଅଧିକ କୋପାଳିକା ଦର୍ଶନ କଲାପରେ ଦ୍ୱାଦଶ କୋପାଳିକା ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ବଳବତ୍ତର ହେଲା । ଏହା ପ୍ରଭୁ ଦ୍ୱାଦଶକର ଅପାର କରଣା ବୋଲି ଧରାଯାଇ ପାରେ । ୨୦୧୨ ପରମ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ପରେ କେଦାରନାଥ ଦର୍ଶନ ନେଇ ମନରେ ଦୟ ଜାତ ହେଉଥାଏ । ଇଚ୍ଛା ଥିଲେ ଉପାୟ ଆପେ ଆପେ । ଏହିକଥା ମନରେ ଭାବି କେଦାରନାଥ ଯିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରୁଛି । କେଦାରନାଥ ଓ ବଦ୍ଧିନାଥ ଦର୍ଶନ କର୍ତ୍ତା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବ୍ୟୋମବସ୍ତ କରାଗଲା । ହରିଦ୍ୱାର ଠାରୁ ଏକ କନୋଲା ଗାଡ଼ିରେ ଆମେ ଛଅ ଜଣ ତାଥଯାତ୍ରା ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲୁ । କିଛି ଚାପୁଣ୍ଡ୍ର ଓ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍କୁଲ ଦୁର୍ଦ୍ଦାସ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ଥାଏ । ଏହାର ଏତିହାସିକ, ପୌରାଣିକ ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ପୌରାଣିକ ମିଶ୍ରଣ ସର୍ବଦା ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିଥାଏ । ଏହି ଧର୍ମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ହିମାଳୟର ସୁନ୍ଦର ପର୍ବତ ଶିଖରରେ ଅବସ୍ଥିତ କେଦାରନାଥ । କଥାରେ ଅଛି 'ସର୍ବତ୍ର ପାଣି ପାଦ' ତତ୍ ସର୍ବଦୋଷିଣିରେ ମୁଖ୍ୟ', ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁଠାରେ ତାଙ୍କର ହାତ, ପାଦ, ଆଖି, ମୁଖ ଓ ମୁଖ ବିଦ୍ୟମାନ ବା ଜଗତ ବ୍ରହ୍ମମୟ । ତେବେ ଆମେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଚାପୁଣ୍ଡ୍ର ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜୁ । ତାହାର କାରଣ ହେଲା ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏସବୁ ପାଇଁ ଭାରତବର୍ଷରେ ଅନେକ ଧର୍ମାନ୍ୱେଷୀ ବିଦ୍ୟମାନ । ପାଣ୍ଡ୍ୟାଦିକାସା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫଳ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ଭ୍ରମଣ କରିବା ବେଳେ ଭାରତୀୟମାନେ ଭଗବତ୍ କୃପା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଚାପୁଣ୍ଡ୍ର ଭ୍ରମଣ କରନ୍ତି । ଭଗବତ୍ କାଷ୍ଠ୍ୟ ଆନନ୍ଦପ୍ରାପ୍ତି ।

କେଦାରନାଥ ଦର୍ଶନ

.....ତକ୍କର ବିଜୟଲକ୍ଷ୍ମୀ ଭୂୟାଁ.....

ଧାରଣ କୂଳେ କୂଳେ ହିମାଳୟ ଚଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼େ । ହେଲିକେପ୍ଟର ସହାୟତାରେ ୧୦ ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ କେଦାରନାଥ ଉଚ୍ଚତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାର ସୁବିଧା ଅଛି । ୨୦୧୨ ମସିହାର ଭୂସଙ୍କଟ, ହିମାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରବଳ ବନ୍ୟା ପରେ ଚୌରା କୃଷ୍ଣ ଅଞ୍ଚଳର ୭ କି.ମି. ପୂର୍ବରୁ ୨୧ କି.ମି. ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ଅର୍ଦ୍ଧାଧିକ ରାସ୍ତା ଅତିକ୍ରମ କଲାପରେ ବରପୁଣ୍ଡ୍ର ହିମାଳୟ ଦେଇ ଗତି କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ଶୀତଳ ପ୍ରକୋପ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲେ । କେଦାରେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାରିପଟେ ବରପୁଣ୍ଡ୍ର ପର୍ବତ ଶିଖର ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରମଣୀୟ । ଭଗବାନଙ୍କର ଯାତ୍ରାମାନଙ୍କ ନିରାବରଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଋଷ୍ଟି ସରକାରୀ ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଯାତ୍ରା ପରିଚାଳନା କରାଯାଏ । ବାଦଳ ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯୋଡ଼ି ଆସିଲେ କିମ୍ବା ହିମପାତ ହେଲେ ପାଦଚଳା ଯାତ୍ରା ଏବଂ ହେଲିକେପ୍ଟର ସେବା ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଏ । ଉଚ୍ଚ ପାର୍ବତ୍ୟାଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିବାରୁ କେଦାରନାଥରେ ପ୍ରତି ପ୍ରଭୁଙ୍କରେ ପାଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ଅଶଙ୍କା ଥାଏ । ସେଇନା ଖରା ତ ସେଇନା ଅଞ୍ଚଳ । ସେଥିପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଯାତ୍ରାମାନଙ୍କ ରହିବାର ବ୍ୟୋମବସ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଖାଦ୍ୟର ପାଇଁ ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରାଥମିକ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଚିକିତ୍ସା ଘଣ୍ଟା ସ୍ଥିର ଶିବିର ମାନ ହୋଇଯାଇଛି । ପ୍ରବଳ ଶୀତ ହେବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦିର ଛଅମାସ ବନ୍ଦ ରହିଯାପରେ ଏପ୍ରିଲ ମାସ ଶେଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଖୋଲାଯାଏ ଏବଂ ଦାସକଳା ପରେ ବନ୍ଦ ହୁଏ । ଏହି ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ଶଙ୍କରଙ୍କର ଚକ୍ରି ପ୍ରତିମାଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତକାଶୀ ଠାରେ ପୂଜା କରାଯାଏ । କେଦାରନାଥ ମନ୍ଦିରର ପୂଜକମାନେ ଗୁପ୍ତକାଶୀ ଓ ଋଷା ମଠର ଆଖ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରାମରେ ନିଜ ଘରେ ବାସ କରନ୍ତି ଓ ଠାକୁରଙ୍କ ସେବାପୂଜା କରନ୍ତି । କେଦାରନାଥ ମନ୍ଦିର ଚାରିପାଖରେ ହଂସକୃଷ୍ଣ, ଉଦକ କୃଷ୍ଣ, ବେତ କୃଷ୍ଣ, ଗାଈ ସରୋବର, ବାସୁକୀ ହ୍ରଦ, ଭୈରବନାଥ

ପଞ୍ଚ କେଦାର ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ । ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ କେଦାରନାଥ ମନ୍ଦିର ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ପାଇଁ ପାଞ୍ଚମାନେ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମନ୍ଦିର ଅଷ୍ଟମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହାର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର । ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ଗୋଟିଏ ମତ୍ସ୍ୟ ଓ ଗୋଟିଏ ଗର୍ଭଗୃହ ଅଛି । ଗର୍ଭଗୃହର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ତ୍ରିକୋଣାକାର ଏବଂ ବିରାଟ ଶିଳାଖଣ୍ଡ ବିରାଜମାନ ଯାହାକୁ ଭଗବାନ ଶିବ ଭାବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ । ମତ୍ସ୍ୟ ଉପରେ ନନ୍ଦାଙ୍କର ଏକ ବିରାଟ ମୂର୍ତ୍ତି ବିଦ୍ୟମାନ । ଗର୍ଭଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କଲାବେଳେ ଚାରିପାଖରେ ଦେବାଦେବୀଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିମାନ ପୂଜା ପାଉଥିବାର ଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ । ଏଠାରେ ସକଳ ପୂଜା ନିର୍ବାଣ ଦର୍ଶନ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପୂଜାକୁ ସିଂହାର ଦର୍ଶନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସକଳ ପୂଜାରେ ସୁପ୍ରଭାତ, ବାଳଭୋଗ, ମହାଭିଷେକ, ରୁଦ୍ରାଭିଷେକ, ଅଷ୍ଟୋତର ଶତନାମ ଓ ଶିବ ପୂଜନ କରାଯାଉଥିବା ବେଳେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଶିବ ଅଷ୍ଟୋତର ନାମ, ଶିବ ସହସ୍ରନାମ, ଶିବ ନାମାବଳୀ, ଶିବମହିମା ଓ ଏକାଦ ସେବା ଆଦି ସମାପନ କରାଯାଏ । ୨୦୧୨ ମସିହା ଜୁନ ୧୨ ତାରିଖରେ କେଦାରନାଥ ଠାରେ ଏକ ବଡ଼ ଧରଣର ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଘଟିଥିଲା । ଏଥିରେ ପ୍ରବଳ ବନ୍ୟା ଓ ତୃଷ୍ଣାର ଶ୍ଳାନ ଯୋଗୁଁ ମନ୍ଦିର ତତ୍ତ୍ୱପର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ କେଦାରନାଥର ଆଖପାଖ ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରଭୃତ କ୍ଷତି ସାଧନ ହୋଇଥିଲା । ଅନେକ ଧନଜୀବନ ନଷ୍ଟ ସାଙ୍ଗକୁ ସବୁକିଛି ଧ୍ୱଂସ ପାଇଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିର କାନ୍ଥରେ କିଛି ଫାଟ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ପ୍ରକାର କ୍ଷତି ହୋଇନାହିଁ । ଏକ ବିରାଟ ଶିଳାଖଣ୍ଡ ମନ୍ଦିରକୁ ବନ୍ୟାର ଧ୍ୱଂସ ମୁଖରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲା । ଆମେ ଫାଟା ଠାରୁ ହେଲିକେପ୍ଟରରେ ଯାଇ କୋପାଳିକା ଦର୍ଶନ କରି ଫେରିବାରୁ ଧନ୍ୟ ଲାଭିବ ବୋଲି ଭାବି ସିଲକ ଗଠାରେ ଫାଟ ଛାଡ଼ି ଗ.ମାଠରେ ଦର୍ଶନ କଲୁ । କିନ୍ତୁ ଦିନ ୧୦ଟାରୁ ଛାଡ଼ି ପାଗ ଖରାପ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ହଠାତ୍ ଚାରିଆଡ଼ୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ହୋଇ ଶୀତ କରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଲା । ଦିନ ଗଠା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲିକାପୁଡ଼ିରେ ଅପେକ୍ଷା କରି ମଧ୍ୟ ପାଗର କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲାନାହିଁ କି ହେଲିକେପ୍ଟର ଚାଲିଲା ନାହିଁ । ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ପରଦିନ ପାଖରେ ଠାରେ ସରକାରୀ ଶିବିରର ସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ରାତିରେ ପ୍ରବଳ ଶୀତ, କନ୍ୟା ଗେଜେଲ ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଅଖ୍ୟାମାନୁ ନଥାଏ । ଅଜଣ

